

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Навчально-виробнича лабораторія виховної та психолого-педагогічної роботи

Молодіжні субкультури: ризики впливу

(добірка інформаційного контенту на допомогу навчальним
структурним підрозділам університету)

Розроблена навчально-виробничою лабораторією
виховної та психолого-педагогічної роботи

2024 р.

Зміст

1. Призначення інформаційного контенту
 2. Поняття субкультури та класифікація субкультур
 3. Романтико-ескапітські субкультури
 - 3.1 Висновки
 4. Гедоністично-розважальні субкультури
 - 4.1 Висновки
 5. Кримінальні субкультури
 - 5.1 Висновки
 6. Анархо-нігілістичні субкультури
 - 6.1 Висновки
 7. Молодіжні комп'ютерні субкультури
 - 7.1 Висновки
-

Призначення інформаційного контенту:

- упередження протиправних проявів молодіжних субкультур;
- роз'яснення ризиків впливу молодіжної субкультури на суспільство та особистість;
- попередження протиправної самореалізації молоді.

Субкультура — це система цінностей, установок, способів поведінки і життєвих стилів певної соціальної групи, яка відрізняється від пануючої в суспільстві культури, хоча й пов'язана з нею. Членство в таких субкультурах надає відчуття ідентичності і забезпечує певну компенсацію «невдач» в звичайному суспільстві. Одна з складностей, що пов'язана з використанням поняття субкультури, полягає в тому, що воно передбачає існування ідентифікованої пануючої культури, однак фрагментація сучасного суспільства робить ідентифікацію такої культури проблематичною. Постмодерне суспільство складається з великої кількості субкультур, які відрізняються одна від одної своїми життєвими стилями.

Класифікація молодіжних субкультур:

- романтико-ескапітські субкультури (хіппі, толкієністи, байкери);
- гедоністично-розважальні (мажори, рейвери, репери);
- кримінальні (гопники, скінхеди);
- анархо-нігілістичні (панки та інші);
- молодіжні комп'ютерні субкультури (геймери, хакери, тролінг та інші).

Причини виникнення:

- виклик суспільству, протест;
- виклик сім'ї, непорозуміння в сім'ї;
- бажання привернути до себе увагу;
- бажання затвердитися в новому середовищі;
- небажання бути як усі;
- нерозвинена сфера організації дозвілля для молоді в країні.

Романтико-ескапітські субкультури

Хіпі – американський молодіжний рух, який здійснив у середині 60-х років ХХ століття сексуальну революцію, перетворився на субкультуру та став одним із символів своєї епохи.

Сьогодні чітко виділяються два прошарки цього руху:

- так звана «стара система» («олдові хіпі» від англійського old, тобто старий, «справжні хіпі», «мамонти») та «нова система». «Стара система» складається з людей старшого віку (навіть до 50-ти років), для яких «хіпізм» - це все їхнє життя. Найчастіше ці люди не мають ані постійної роботи, ані постійної сім'ї. Більшість із них деградували і стали наркоманами, бомжами чи психічно хворими особами.
- «Нова система» об'єднує в собі молодь віком від 14-ти до 20-ти років, які примудряються поєднати свій «хіпізм» із навчанням у престижних закладах і не завжди дотримуються найважливішої заповіді, яку визначили ідеологи руху - незалежність від соціуму. Натомість молодь робить основний акцент на атрибутиці, перебираючи на себе сленг, манеру одягатися, прикраси та ін. Окрім розкішних патлів на голові, хіпі мали і інші форми відзнак, найвідомішою з яких є «фенічка», або «фенька», котра вважається вершиною хіповського самовираження.

Хіпі в Україні заявили про себе у 1972 році ХХ ст.
Формування українських хіпі – виклик традиційному суспільству.

Готи - субкультура, що зародилася наприкінці 70-х років ХХ століття у Норвегії та Великій Британії на основі панк-руху. Готична субкультура досить різноманітна і неоднорідна, однак для всіх її представників більше чи менше характерний специфічний імідж та інтерес до готичної музики. Започаткована як молодіжна (від 14 років), а нині ця субкультура охоплює значно старших прихильників до 45 і старше років.

Ідеологія готів – це ідеологія епатажу і бунт проти церковно-традиційних систем. Представники такої субкультури здатні піти на осквернення сакральних релігійних символів, предметів релігійного культу.

Дуже небезпечною є підтечія готів – сатаністів.

Толкієністи – фандом шанувальників книг Дж. Р. Р. Толкіна; одна з субкультур рольовиків.

Уперше толкієністи з'явилися в Америці та Європі в середині 60-х. Тоді народ просто «захворів» книжками англійського професора, але головними фанатами стали, насамперед, школярі та студенти.

Толкієністський субкультурний рух став частиною і продовженням традиції романтико-ескапістської, що знаходила в різний час вираз і в хіппізме, і в туристичному русі. На початку 90-х років вітчизняні толкієністи стрімко залучили в свою «сферу впливи» і асимілювали частину представників іншої молодіжної субкультури (хіппі і навіть панків). З'являються продовження творів Толкієна, написані з інших світоглядних позицій, видається обширна фан-преса, є сторіночки толкієністів в Інтернеті. Це істотно відрізняється від руху західних шанувальників Толкієна: відомо, що там переважають вузькість, ізолюваність, діяльність толкієністів зводиться до комп'ютерних ігор, листуванню по E-mail.

Останніми роками ця субкультура розвивається активно і динамічно, поштовхом до цього стали фільми з циклу «Хоббіт» та «Володар перснів», які з'явилися з 2001 по 2014 рр.

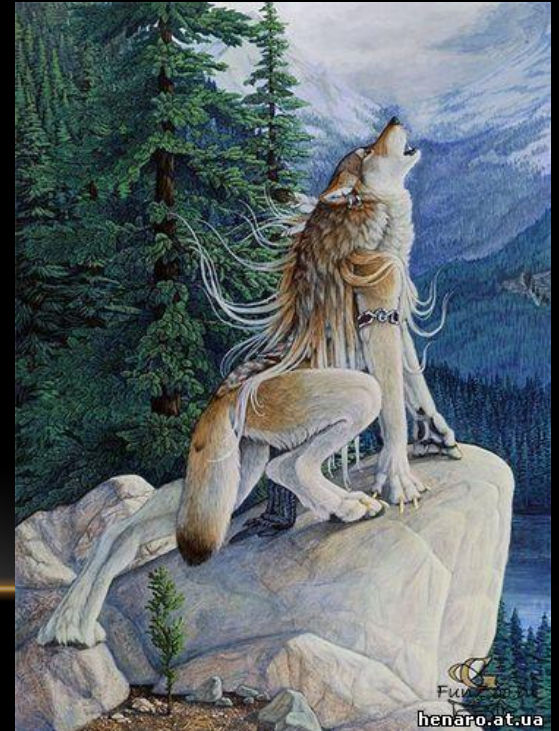
Фурі (англ. furry) — субкультура, що об'єднує людей, які захоплюються антропоморфними тваринами із людськими характеристиками. Цими характеристиками можуть бути: людський інтелект, людська міміка, прямоходіння та носіння одягу. Відмінними рисами субкультури є прагнення створити свій фурі-образ (фурсону) та втілювати його в творчості чи відігравати його рольову модель в житті.

Сучасний рух фурі зародився в 1960-х роках і, можливо, пов'язаний саме з культурою коміксів в США. Персонажами коміксів часто ставали різні людиноподібні істоти та чарівні тварини. Особливої уваги слід надати «андерграундним коміксам», які містили відвертий контент або важливі соціальні теми.

Теріантро́пія (англ. therianthropy) — це термін, що використовується для позначення трансформації людини у іншу тваринну форму в міфології або як спіритичне поняття. Це слово походить від грецького therion, що означає «дика тварина», і anthrōpos, що означає «людину». Субкультура бере свій початок у 1992, коли у рамках Usenet була створена група alt.horror.werewolves, де під час розмов обговорювали вигаданих перевертнів.

Більшість теріантропів відносять себе до вовчих або котячих прайдів, серед яких часто зустрічаються вовки, леви, тигри, але є також представники рептилій, птахів, інших ссавців і комах, та морських істот.

Зазвичай теріантроп відносить себе до одного виду тварин. Існують випадки ідентифікації відразу з декількома представниками однієї родини тварин і значно рідше з усіма представниками роду. Бувають також випадки ідентифікації з взаємно несхожими тваринами. Вигляд тварин, з якими ідентифікується теріантроп, в англомовній субкультурі називається теріотипом.

Деякі теріантропи вважають, що здатні до шейпшифтіngu, тобто до фізичної зміни своєї зовнішності. При цьому контеріантропи - це ті теріантропи, що не відчувають у собі здатності до зміни форми, але стверджують, що мають людські і нелюдські сторони своєї сутності як єдиного цілого. Таким чином, відповідно до цього уявлення, контеріантропи живуть життям і людини і тварини, одночасно перебуваючи у деякій точці континууму між двома сутностями.

Байкери Байкер — це водій мотоцикла. Хоча не все так просто. Байкери — це окрема самодостатня субкультура. Для них байк — стиль життя, а не просто швидкий та зручний спосіб пересування. Серед байкерів зустрічаються релігійні люди, чимало й атеїстів. Але всіх їх об'єднує віра в одного кумира — Швидкість. Байкер живе і помирає, прагнучи до позамежного. У цьому байкери схожі на спортсменів. У певній мірі байкінг є спорт, але спорт екстремальний. Типовий байкер — це обтягнутий чорною шкірою бородач, з ніг до голови вкритий татуюваннями.

Передумови зародження байкерської субкультури в Україні склалися в середині 1980-х років. Тоді молоді мотоциклісти та рок-музиканти перебували в загальному нонконформістському субкультурному просторі і їх називали «рокерами». Термін «байкер» тоді практично не вживався. У першій половині 1990-х рр. в Україні стали доступними імпортовані мотоцикли різних типів, іноземного виробництва, присвячені розвитку байкерського руху в США та Європі. До вжитку стало входити слово «байкер», були організовані перші клуби. Зараз у Києві існує кілька таких клубів. Кожен клуб має свій статут та кодекс.

Емо (англ. emo: від англ. emotional — емоційний) — молодіжна субкультура, яка утворилась на базі прибічників однойменного музичного жанру та утворила новий жанр «скримо». Її представників називають емо-кіди (emo + англ. kid — молода людина; дитина) або, в залежності від статі: емо-бой (англ. boy — хлопчик, хлопець), емо-гьорл (англ. girl — дівчинка, дівчина).

Субкультура остаточно сформувалася і пережила пік популярності у 2000-х, але розквіт був короточасним. Була поширена серед підлітків 12-20 років (хоча часто трапляються й старші прихильники). На початку 2010-х стиль емо вийшов з моди, а багато старих прихильників втратили до нього інтерес. Не останню роль в цьому зіграло негативне ставлення до стилю емо зі сторони багатьох інших субкультур.

Емо-субкультура, з'явилася в Україні на початку 2000-х років і відразу стала об'єктом критики. Противники її вважають, що *субкультура емо культивує депресію і виктимність, пропагує самогубство.*

Романтико-ескапітські різновиди молодіжних субкультур несуть такі ризики та загрози для прихильників і суспільства:

- Готи та їхні підтечії: заіхають на свободу совісті та віросповідання інших представників суспільства, грубо паплюжать визнані ними святині, що провокує дестабілізацію у соціумі; спонукають до правопорушень, в т.ч. через загрози для життя та здоров'я потенційних об'єктів жертвоприношення;

- Емо: штучне спонукання до надсильних емоцій, переживань, екзальтації технічних станів, що провокує виснаження нервової системи з різноманітними наслідками – від депресії до суїциду та психічні хвороби;

- Хіпі: перспективи алкоголізму, наркоманії, втрата родинних зв'язків, неспроможність створити сім'ю та народити здорових дітей, проблеми із законом, правопорушення та ув'язнення, втрата роботи, здоров'я, домівки;

- Толкієністи: ухід від реальності до паралельного штучного «світу», призводить до десоціалізації, як наслідок, нездатність працювати, мати повагу у власній родині, приносити користь суспільству, втрата здоров'я, перспектив, можливість психічних захворювань;

- Байкери: через надмірне перенавантаження психіки екстримом формується адреналінова залежність, відбуваються різноманітні деформації психіки, порушується процес соціалізації, проблеми із законом через порушення правил дорожнього руху, ризики травматизму та втрати життя тощо.

Кримінальні субкультури

Кримінальна субкультура – це система цінностей, установок, способів поведінки, спілкування (метамова сленгу), моральних приписів і стилів життя, притаманних представникам злочинного світу як соціальної групи.

Соціальні групи злочинного протиправного спрямування присутні у спільнотах людської цивілізації на всіх етапах її розвитку – від первісного ладу до сучасності.

Кримінальні субкультури характеризуються високим рівнем пристосування до суспільних змін, трансформуються під впливом суспільних катаклізмів на кшталт війни, особливо розквітають й масштабуються та проникають у державні інституції в тоталітарних суспільствах (рф, Гандурас, Північна Корея, Іран).

В країнах демократичного світу кримінальні субкультури здебільшого перебувають під суспільним контролем, а її носіям набагато важче здійснювати протиправну діяльність.

Скінхеди (англ. skinheads, від skin — шкіра і head — голова) — члени субкультури, що виникла серед робочого класу та молодих людей у Сполученому Королівстві в 1969 році, а потім поширились на інші частини світу.

Перша хвиля скінів на початку 70-х

Перші скіни поважали представників чорної раси і мулатів. Адже - серед робітників того часу було багато іммігрантів. Скіни і приїжджі з Ямайки мали спільні погляди, слухали однакову музику, зокрема реггей і ска. Дуже великий вплив на скін-рух зробила течія футбольних хуліганів.

Друга хвиля скінів у кінці 70-х.

Однак нічого не минає безслідно, і ось Англія вже вибухає хвилею дикої і агресивної музики - панк року. Цей стиль ідеально імпонував робітничої молоді, що шукала для свого руху більш жорстку музику. Політики вміло поливали скінів термінами «фашизм» і «расизм». Такі дії здобули результат - до скінхедів почали ставитися надзвичайно негативно.

Третя хвиля скінів у 90-х.

До середини 90-х формується третя хвиля скінхедів. 17-18 - літні панки збивають свої ірокези і вливаються в ряди скінів.

В Україні переважна більшість скінхедів є прихильниками неонацистських поглядів. Скінхеди проповідують культ сильної особи, расизм, шовінізм, культ чорної магії, систематично займаються фізичною підготовкою, не приховують своїх поглядів.

Часто на чолі такого угруповання стоїть доросла людина з профашистськими поглядами.

Ідея скінхедів – «тільки сильні заслуговують на право жити».

Свою ідею вони сприймають дуже буквально, за скінхедами дуже часто помічаються напади безпречинної агресії по відношенню до інших людей, особливо до слабких фізично, немічних, похилого віку, з фізичними обмеженнями.

Підтечії скінхедів:

- Антифа (групи, що борються проти фашистських тенденції, застосовують незаконні методи боротьби з ідейними ворогами);
- НС-скінхеди (представники молодіжної субкультури, що притримуються неофашистської ідеології).

- Стиль «White power» характерний для нацистів. Це варіації на теми треш-музики, з ідеологічним текстами. Однак все співається трешовим голосом, тому фактично розібрати можна переважно приспіву.

В Україні у стилі треш-музики функціонує київський гурт «Сокира Перуна», львівський «Білий шквал», львівський «Нахтігаль», миколаївська «Цирюльня ім. Котовського».

- RASH (Red & Anarchist Skinheads). З назви видно, що учасники цього руху стоять на комуністично-анархістських позиціях. Вони також виступають проти расизму і є прихильниками фемінізму.

- NARP (Skinhead Against Racial Prejudices). Це скінхеди, які борються проти расистів і ультраправих. Вони регулярно проводять концерти, мітинги і значно радикальніші акції — організовані побиття boneheads (тупоголових), як вони називають неонацистів.

Гопники Гóпник (гop, гopота) — представник радянської та пост-радянської субкультури, утвореної в результаті проникнення кримінальної естетики в робітниче середовище; людина, що вимагає гроші або інші цінні речі від інших людей, шахрай, грабіжник, хуліган. Зазвичай походить з малозабезпечених сімей. Гопи виникли в післявоєнному СРСР як наслідок вкрай низького рівня життя, загибелі на війні мільйонів чоловіків, діти яких «виховувались» вулицею та тотальною зубожістю. В умовах такої «боротьби за шматок хліба» з хлопців-підлітків виростали справжні злодії.

Характерні особливості гопів: Ходять зграйками по декілька осіб, носять «кашкет» та спортивні штани.

В середині 90-х років з'являється нове покоління гопників, не контрольоване організованою злочинністю або контрольоване меншою мірою. Вони швидко проявили себе як «культурні вороги» інших субкультур: байкерів, реперів, рейверів, хіпі та готів.

ПВК Редан – це агресивна молодіжна субкультура, яка займається масовими бійками.

Спільнота ПВК «Редан» з'явилася взимку 2022-2023 рр. у росії. Це стихійний молодіжний рух, частина анімешної субкультури. Зокрема, сама назва відсилає нас до японської манги Hunter x Hunter (дехто називає її культовою, але насправді вона хоч і доволі успішна, але до культу все ж далеко). Там згадується злочинна організація «Геней Редан», відома також як «Примарна трупа» або «Павук».

Перша їхня поява в Україні була гучною:

- бійка в ТЦ, на очах натовпу свідків;
- 25 лютого 2023 року реданівці влаштували заворушення в Полтаві;
- 26 лютого 2023 року вони спробували влаштувати заворушення й в Івано-Франківську;
- 27 лютого «Редан» влаштовує сутички в Харкові.

Розповсюдження ПВК «Редан» в Україні, окрім дестабілізації ситуації у великих містах, може мати ту саму мету, адже рф не втрачає надії захопити нашу країну, тому цілком може готувати ґрунт для цього серед молоді. Зрозуміло, що використати підлітків для дестабілізації й так складної ситуації доволі легко.

Ультрас – тип футбольних фанатів, відомі своєю фанатичною підтримкою футбольного клубу.

Першими «ультрас» у сучасному розумінні цього слова, тобто вболівальниками, які не сиділи, а стоячи підтримували команду під час футбольних поєдинків та використовували різноманітні засоби, зокрема, піротехніку під час шоу на трибунах, були у 1950-х роках фани хорватського клубу «Хайдук» (Спліт). У 1960-х роках ультрас з'явилися в Італії. У 1970-х роках активна підтримка на трибунах під час футбольних матчів почала поширюватися по європейських стадіонах.

Фанати брали дещо від «південноамериканського» (співи, клубні прапори та великі банери) та «англійського» способу вболівання (шалики, пісні, поділ на менші вболівальницькі групи та агресивний спосіб уболівання — аж до закликів до насильства та бійок).

Перші угруповання найактивніших уболівальників виникли в Україні у 1980-х роках, але розвивалися під впливом футбольного хуліганізму, який був модним у Європі в 1980-х роках.

Одна із підтечій ультрасу – це футбольні хулігани.

Футбольні хулігани — особи, які порушують громадський порядок, пов'язуючи свої дії з футбольними пристрастями і традиціями футбольних вболівальників.

Як правило, злочини на ґрунті футбольного хуліганства здійснюються до або після футбольних матчів, а також у місцях великих скупчень футбольних уболівальників. Витоки навколо футбольного насильства беруть свій початок у Британії.

Кримінальні субкультури несуть такі загрози та ризики для прихильників і суспільства:

Скінхеди та їхні підтечії: агресивна пропаганда неофашизму, зазіхання на демократичні завоювання сучасної цивілізації, расизм, шовінізм, культ сили на противагу силі закону. Дискримінація людей похилого віку, з фізичними обмеженнями, які вважаються баластом для суспільства.

- RASH (Red & Anarchist Skinheads) – пропаганда комунізму, анархічних поглядів;

- HARP (Skinhead Against Racial Prejudices) – боротьба з противником шляхом побиття.

Гопники: поширення злочинних способів матеріального забезпечення – шахрайства, пограбувань, хуліганства, дестабілізація суспільства, «полігон» для формування бандитських угруповань та кримінальних злочинців.

ПВК Редан: організатори масових бійок, заворушень, зіткнень, дестабілізація суспільства, гра на руку ворогу за умов війни, маніпулятивне використання підлітків та ідеалізація злочинного способу життя.

Ультрас: організатори порушень громадського порядку, футбольного хуліганства, агресивного способу поведінки та скоєння злочинів, створюють загрози для життя і здоров'я на стадіонах та за їх межами в умовах масового скупчення людей.

Гедоністично-розважальні субкультури

Мажори – вихідці із багатих сімей. Носять одяг певного бренду. До своїх однолітків із “простих” сімей ставляться з поблажливістю, презирством та зневагою. Можуть не дуже старатися в навчанні та дозволити собі дрібні правопорушення.

В 90-ті роки, з'явилися, так звані, «нові українці», «нові росіяни» та «круті».

Мажори витрачають батьківські гроші, вихваляються ними при кожній нагоді, хоча самі для свого добробуту нічого не зробили.

Батьки мажорів, зазвичай, — чиновники, інколи бізнесмени. Чим легше дістаються гроші, тим демонстративніше вони витрачаються. Мажорам не доводиться підставлятися під кримінальну відповідальність — вони просто беруть батьківські гроші.

Типовий мажор — студент престижних (юридичного, економічного, інколи медичного) факультетів. Мажори — дестабілізуючий фактор у студентській групі. Навчання та викладач пошанування від них не заслуговують.

Студента-мажора можна розпізнати за такими ознаками: модний одяг, дорогі аксесуари. Мажори схиблені на марках автомобілів, брендах одягу, які підкреслюють їхній статус, їхню перевагу над іншими: « У мене це є, а у тебе — ні !»

Мажори не дуже цікавляться навчанням. Пари — місце зустрічі, справжнє життя починається після них.

Найнебезпечнішими вони є на дорозі.

Життєве кредо мажорів здебільшого складається з двох пунктів:

1) купити за гроші можна все, питання лише в сумі;

2) для шантажу не соромно використовувати авторитет та зв'язки батьків.

Рейвери – (англ. марити) це молодь, яка субкультурно згуртувалася навколо музики рейву.

Початок був покладений в Чикаго в середині 80-х і в Лондоні в кінці 80-х, коли поширилася музика «ейсід-хаус», радикальний варіант диско. Ідеологія - культ екстазі, пацифізм і унісекс.

Основна концепція рейвів побудована на звуковій імпровізації та на візуальних ефектах. Музика - ключ до потрапляння в унікальний психологічний стан. Вплив гіпнотичної техно-музики та непомітних діджейських переходів від однієї композиції до іншої оволодіває свідомістю, деформує сприйняття оточення особистістю.

Репери - це частина глобальної субкультури хіп-хопу, яка виникла в Сполучених Штатах на початку 1970-х років.

Поширенню репу сильно посприяло афроамериканське любительське радіо. Слова «реп» і «репери» міцно закріпилися за стилем завдяки треку The Sugarhill Gang «Rapper's Delight» (1979). Одним з перших, кого почали називати «репером», був радіоведучий Джек Гібсон на прізвисько Джек-Репер. Він організував одне з перших зібрань, присвячених репові.

Гедоністично-розважальні субкультури створюють такі ризики та загрози для своїх носіїв і суспільства:

Мажори: посилюють комерціалізацію суспільної свідомості, нівелюють в очах однолітків значення у досягненні кар'єрного, життєвого успіхів, таланту, працелюбності та інших особистісних чеснот. Вони зумовлюють моральну деградацію самих мажорів, дискредитують як псевдопрофесіонали - випускники заклади, в яких почалися. Мажори здатні до протиправної поведінки та скоєння злочинів.

Рейвери та репери: захоплюються наркотиками, схильні до порушень закону, аморальної поведінки, втечі від реального життя та його проблем.

Анархо-нігілістичні субкультури

Панк, П'анки (від англ. punk — «поганий», «покидьок») — молодіжна субкультура, що виникла в середині 1970-х років у США та Великій Британії навколо нової тогочасної музичної сцени Нью-Йорка (панк-року).

Головні особливості — нонконформізм, індивідуальний бунт проти звичних суспільних норм, зумисна спрощеність, вульгарність у поведінці, агресивність, анархізм. Для музичної творчості характерні постійна зміна інтонації, надмірне використання ударних інструментів, переважання ритму над мелодією, навмисна простота виконуваних текстів. Відповідним був зовнішній вигляд виконавців — неохайність і недбалість в одязі, різнобарвний грим, лахміття, обвішане усіляким мотлохом.

Панки дотримуються різних політичних поглядів, але в більшості вони є прихильниками соціально спрямованих ідеологій і прогресивізму. Поширеними поглядами є прагнення до особистої свободи і повної незалежності (індивідуалізм), принципи «не продавати» і «покладатися на самого себе».

Анархо-нігілістичні субкультури несуть такі ризики і загрози для суспільства і прихильників:

Панки – культивування у поведінці агресивності, вульгарності, анархізму. Вони нехтують правилами співжиття у суспільстві, нормами гігієни, прагнуть до свободи – від будь-яких обов'язків, сімейних зв'язків, до крайніх форм індивідуалізму.

Молодіжні комп'ютерні субкультури

Геймери - це прихильники комп'ютерних ігор, які вбачають в іграх сенс свого життя. Найчастіше геймерами є підлітки. Фактично гра у підлітка займає увесь вільний від навчання час. Найбільш організованим різновидом геймерів є «квакери», прихильники комп'ютерної гри «Quake».

Субкультура геймерів зародилася нещодавно. З появою комп'ютерних ігор, а згодом й Інтернету, молодь стала активно спілкуватися в мережі. Комп'ютерні мережеві ігри для них — це можливість спілкуватися в дії: разом з іншими, часто іноземними однолітками виконувати завдання та перемагати ворогів. Існують також і немережеві ігри, що мають розважальне завдання.

Хакер або гáкер (англ. hacker, від to hack — рубати)

— особа, що намагається отримати несанкціонований доступ до комп'ютерних систем, з метою отримання секретної інформації або виявлення вразливості системи.

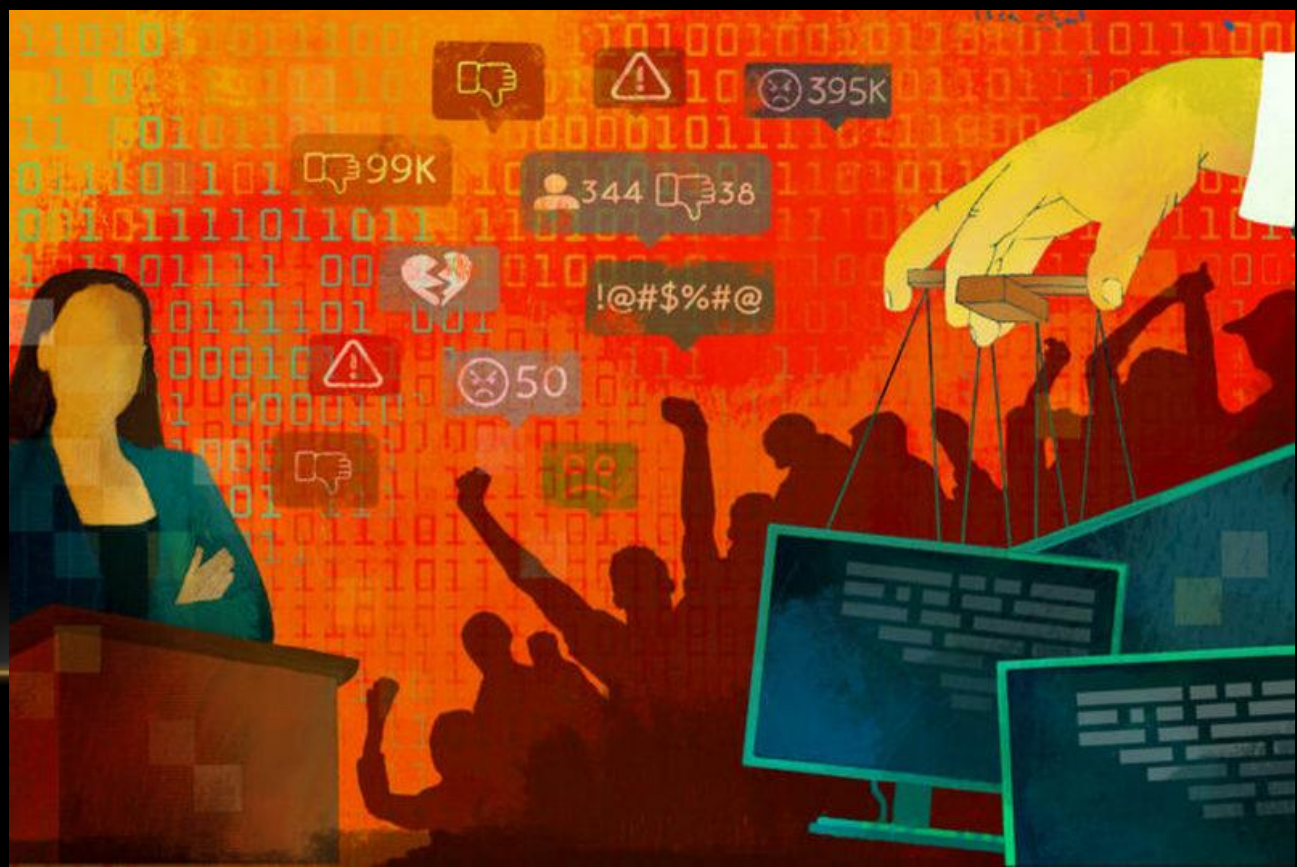
Хакерська група — це колектив фахівців у сфері ІТ, об'єднаних загальним мотивом діяльності. Як правило, напрямками діяльності хакерських груп є дестабілізація роботи серверів, інтернет-ресурсів, злом порталів або несанкціоноване вилучення (крадіжка) даних. Окрім дій кримінального характеру, хакерські групи можуть поєднувати різні види діяльності, наприклад, у військово-політичній сфері — здійснювати атаки на інформаційну та іншу інфраструктуру певних корпорацій.

Субкультура хакерів є особливим феноменом, який сформувався навколо стрімкого розвитку новітніх технологій.

Хакери є унікальною спільнотою людей, які мають свій світогляд, етику поведінки, стиль життя, атрибути.

Тро́лінг (інт.-сл., запоз. від англ. trolling) — вид взаємодії в онлайн-дискусіях на віртуальних комунікативних ресурсах (на форумах, у групах новин, блогах та ін.). Взаємодія націлена на емоційну провокацію, яка викликає образи, штучно нагнітає конфлікти з метою реалізації неетичних цілей інтернет-троля. Тролінг є грубим порушенням мережевого етикету.

Молодіжні комп'ютерні субкультури містять такі загрози і ризики:

Геймери – виникнення ігрової залежності, схильність до віртуального життя та відмова від реальності, втрата соціальних зв'язків, самотність.

Хакери – дестабілізація сучасних інтернет-ресурсів, скоєння атак на інформаційні системи корпорацій, підривна діяльність у сфері економічної конкуренції, у військово-політичній сфері – від вітчизняного до міжнародного рівнів, зі шкодою матеріального та морального характеру.

Тролінг – образлива, провокативна поведінка з іншими учасниками інтернет-ресурсу, використання фейкових аргументів, прогнення маніпулювати іншими, практикування підривних акцій; як «грубий» так і «тонкий» тролінг – приклади суругатного, аморального використання національних мереж для суспільства та інших осіб.